

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancoate nu se
primesc. — Manuscrisuri nu se
retrimet.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
în Viena: M. Dutes, Hermann
Schalck, Rudolf Mosse, A. Oppel-
Nachfolger; Anton Oppelk, J.
Dannenberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernas; în
București: Agenția Haas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o seriă
garmond pe o coloană 6 cr. și
80 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicările mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
seriă 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta” ieșe în săptămânal.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francoi, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 francoi.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la ad. soletori.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 6 cr. v. a.
său 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 46.

Brașov, Mercuri, 28 Februarie (11 Martie)

1896.

Condeiu simbriaș.

IX.

Am fi ajuns așadar la cestiunea „*resolvării conflictului dintre Români și Maghiari*”, care a format și formază obiectul principal al „preocupărilor politice”, ce le au, pe lângă multe altele, Ioan Slavici cu ortacii săi.

Și fiindcă ori-ce critică, ca să fiă drăpă, trebuie să arate toate laturile obiectului ei în adevărata lor lumină, constatăm aici, că Ioan Slavici în mijlocul neesactităților și contradicțiilor nesfârșite, ce caracterizează prosa „preocupărilor” sale politice, a rămas doisprezece ani de-arândul consecuent în folosirea acelorași frase seci și plictisitoare, ce le recităză la toate ocaziunile cu fidelitatea unui papagal docil, pe care îl întrece numai prin speciala sa aptitudine de a le reda în variațiuni multiple.

Pe lângă „angajamentul, ce l'a luat” de a „veghea asupra buneii reputațiunii a poporului român” și a „combate ori ce mișcare compromițătoare pentru el”, este cestiunea „înțelegerii și a învoalii dintre Români și Maghiari”, ce l'a preocupat și l' preocupă necontenit. Așa vorbind de „situațiunea actuală” în broșura „Tribuna și Tribuniștii” exclamă:

„Ani de zile de-arândul ne dăm silința de a-i întări pe frații noștri în convingerea... că trebuie să ne încordăm toate puterile spre a-i îndupleca pe Maghiari să curme lupta și să între la învoială cu noi (pag. 87).”

Cu câteva pagini mai în urmă variaza aceeași idee astfel:

„Ani de zile mulți au trecut, de când omenii de stat ai Austro-Ungariei sunt de acord, că trebuie să fiă înlăturat conflictul dintre Români și Maghiari și în timpul acestor ani (!!) conflictul s'a înăspriț și a luat dimensiuni din ce în ce mai mari (pag. 92).”

Ca să pôtă face un salt cutezat

peste colosala contradicțiune între postulatul său dintâiu, că Români trebuie să se încorde din răspuțeri a îndupleca pe Maghiari la învoială și între mărturisirea, că aceștia din urmă nu vor să scie de învoială, ci înăspresc conflictul din ce în ce mai mult, Slavici ne spune, că totă neînțelegerea vine de acolo, că miștrii unguri, cari „au primit sarcina de a rezolva conflictul” n'au cunoscut pe Români. Acuma însă s'a schimbat situațiunea

...„căci ați avem Președinte de Consiliu, chiar președinte nu mai puțin, pe d-l baron Desideriu Banffy, care a trăit mult în mijlocul Românilor, a administrat timp îndelungat un colț din Ardeal, a dovedit, ca comisar regal în ținutul Năsăudului, că-i cunoșce pe Români și scie să profite de slăbiciunile lor și are omen de casă până chiar și între fruntașii partidului național român...” (pag. 94.)

Cele ce urmăză sunt deja cunoscute cetitorilor noștri din nr. dela 18 Febr. v. al fôiei noastre, în care am reprodus pasagiile de încheiere ale broșurei din cestiune, a căror cuprins e următorul:

Ca să fiă liniște și ordine în Ardeal, cum a dorit Majestatea Sa, baron Banffy se-și desfășure aptitudinile sale față cu Români și „profitând de slăbiciunile lor” să facă ceea ce trebuie să fiă făcut pentru ca să înceteze „nemulțămirele legitime” ale Românilor, adevă se începă cu crearea unei „legi electorale europenești” pentru totă Ungaria și atunci „dușmanii săi români nu vor mai îndrăsnii să-și ridice capetele”. Români „vor fi nevoiți” să-și trimită reprezentanții în parlamentul ungar și „nu vor mai fi nevoiți să alerge la Viena și la Bucuresci, ci se vor întelni tot-déuna la Budapesta și se vor deprinde a lucra în înțelegere cu fruntașii concetățenilor lor maghiari”.

În aceste puține șiruri se cuprind Alfa și Omega înțelepciunei

politice, pe care Ioan Slavici a primit angajamentul de a-o propaga între Ardeleni.

Pe noi nu ni-a surprins nici ignoranța desevărșită a stărilor de lucruri, nici perfida sfruntare a programului nostru național, nici infama trădare a principiului luptei noastre pentru existența națională, ce resuffă din propunerea de împăciuire, cu care acest condeiu lipsit de ori-ce pudore încununază pamfletul său.

Nu puteam aștepta dela un ignorant probat politic, ca după doisprezece ani să fiă mai deștept la cap și să scie mai mult decât sciea atunci, când venise la noi cu închipuirea să ne învețe cum să facem politică; nu ne puteam aștepta să scie, că dela 1866 până la 1869 trei ani de-arândul Români activiști din Ardeal și-au încercat norocul la Budapesta, dăr că încercarea lor de-a se deprinde să lucre în înțelegere cu concetățenii lor maghiari i-a adus numai la trista convingere, că intrarea lor în dietă și-a pierdut baza prin ștergerea drepturilor garantate ale națiunei române; nu puteam aștepta dela acela, care ca director politic al „Tribunei” și-a început debutul prin a descoperi „tendințe nelegitime” în programul nostru național, ca acum după atâta timp să afle toate nemulțămirele noastre legitime; nu ne puteam aștepta în fine dela un om, care a declarat înaintea forului public judecătoresc, că el și-a pierdut conștiința de rassă, care într'o scriere plătită de un străin a defăimat poporul român înaintea străinătății și care cât a stat în fruntea redacțiunei „Tribunei” nu s'a deprins decât numai cu cele mai josnice denunțări și calumniări ale Românilor naționaliști, ca el să respecteze principiul luptei noastre pentru românism.

Ceea ce ni-a surprins însă toțuși și a trebuit se ne indigneze în cea mai mare măsură, este cinica cute-

zare, cu care Ioan Slavici, tocmai acum, când noi Ardelenii trebuie să suferim mai tare ca ori și când din cauza înăsprirei conflictului cu dușmanii neamului nostru, a creșut momentul bine venit de-a arunca, cu ajutorul tovarășilor săi, tăciunele desbinării în mijlocul nostru, și de-a culege astfel fructele intrigelor țesute de doi-sprezece ani, venind în ajutor asupritorilor noștri, ca să ne pôtă strivi cu atât mai ușor!

Partidul poporal și naționalitățile.

Înainte cu câte-va zile apăruse în „Pester Lloyd” un prim-articol, scris de șef-redactorul Maximilian Falk, în care articol autorul dă năvală în modul cel mai vehement asupra partidului poporal, care, după cum dice Falk, singur pôtă vina la „mișcările și agitațiunile naționalităților” mânând apă pe mōra „daco-românismului și panslavismului”. În numărul său de ieri diarul „Alkotmány” îi răspunde lui „Pest. Ll.”. Din răspunsul acesta vom reproduce acum părțile principale, pentru-ca de o parte cetitorii să vadă ce raporturi există între partidul guvernamental și cel poporal, ale căror organe principale se apucă de pēr; de altă parte să se convingă omenii noștri, că ce politică urmăresce partidul poporal față cu naționalitățile. Etă ce răspunde „Alkotmány”:

Ne indoim, că Maximilian Falk și-a dat sēmă despre atacurile sale comice, îndreptate contra politice de naționalitate a partidei populare. Ai fi naivitate din partea noastră, să așteptăm bunăvoința dela conducătorul semi-oficiosului german, care urcându-se pe parapetul șovinismului maghiar, se încercă a batjocori simțemntul național maghiar și politica națională a partidei populare. Bêtrânul „Pester Lloyd”, organul german al liberalismului cosmopolit și al cavalerilor bursieri internaționali, apostolul de căpeteniă al geniului german în Un-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Doica.

— De Baranzevich K. —
(Urmare).

III.

Conductul funebral înainteză pe strada principală. Penele negre de struț ale baldachinului se lăgană în aer și scumpul cosciug îngropat cu desevărșire în cununii și flori. Decedatul a fost persoană foarte distinsă și astfel, după cosciug mergeau o mare mulțime de cetățeni și militari cu decorații pe pept. Fața tuturor era icōna tristeții și la palăriile lor atărnau flor negru. Astfel înainteză, grupați în mod pitoresc, în depărtare respectabilă de veduva frântă de durere, pe care o petreceau doi generali în mare ținută.

Lângă ea se tiresce abia cu greu Wlassjewna. În loc de caftan pôtă un halat lung, care îi împiedecă pași; în loc de opinel dōmnă și stăpăna i-a dat nisce ghete vechi. Ați îi string piciorule. În îmbrăcămînt cu care venise dela sat, to-

țuși n'au putut s'o lase să mērgă pe stradă, între nobilități, în mijlocul conductului. Conte Z. însă, care și acum e foarte sensibil pentru ceea ce va să dică „bunăcuviință”, își încrețesce fruntea și aruncă priviri neamicale asupra bieteii Wlassjewna; tinerii prinți X. făuresc câte-va glume bine primite în contul bêtrânei femei. Dăr ce-și sfarmă ea capul cu toate acestea! În general dīs, vede ea ore pe acești domni? Pri-cepe ea ore „necuviința” ființei sale de față aici? — Ea nu vede decât cosciugul, în care zace dragul și iubitul ei Șașa, și oarul mortuar, care duce pentru vecie unica și neprețuită-i ființă. Și numai la un lucru se gândește, numai un gând îi apasă inima: gândul, că n'a putut însa-și să închidă ochii scumpului ei copil, că nu în brațele ei și-a dat ultima suflare.

Cosciugul a fost coborît în grōpă, peste el se aruncă pământ și bruși. Veduva leșină, mulțimea rudeniilor și a cunoscuților o încunjură și toți își dau silința s'o trezescă. Își deschide ochii, și-i rotesce odată împrejur, stringe mâna cu căți-va omeni, mulțimesc pentru condolență, ér față de nobilități își arată respectul.

O petrec până la pōrtă, îi ajută cu grijă să se urce în trăsura. Ușa se închide, oaii plēcă.

Acum, și ceilalți grăbeso în grupuri la trăsuri. S'a încheiat ultima scenă a dramei, acum se pôte respira și conversa mai liber. Durerea dispare din fețe și numai decât poți vedé espresioni de fețe comune, obișnuite în toate zilele.

— „Cum dōmnă contesă, și d-ta ai onorat memoria amicului nostru?”

— „Dăr nu trebuia s'o fao? Nu-ți aduci amînte de taura, pe care mi-o oferise feroicitul?”

— „Se înțelege, imi aduc amînte... Fermecător, minunat! Tralala, tratata, așa-i că acesta îi era cântecul... Dăr d-vōstré sunteți obosită, contesă. Mi dați voiă să vă caut o trăsura?”

— „D-ta ești foarte amabil.”

— „Nu uita dăr, cher conte, că la noi ați e ședința comitetului”, dīse frumoșa femeia cōtră elegantul ei cavaler.

— „Dăr cum se-mi pot uita, grațioasă dōmnă... dōr' afacerea acēsta stă mai pe sus de toate.”

— „Bine, conțez în adevăr la d-ta. Au sosit petiții cu miile, o mare discuția are să se încingă. Nici nu sciu, în ce chip vom mulțumi pe toți acei netericiți!”

Cavalerul borborosesce ceva despre ajutorul lui Dmneșcu; dama îl amenință drăgălaș cu degetul și urcă în trăsura.

Cei rămași înderēt de-odată își simt atinse urechile de un țipet grozav. Prințul X., pe care ori-ce dōmnă îl folosesce de curier, a fost trimis să afle cauza. Prințul își duce monoculul la ochi și venterând cu bățul de plimbare, plēcă în direcțiunea sgomotului. A ajuns la mormēntul artistului și a vęqut întins pe pământ halatul lung și nespūs de ridicul...

Trăsurile s'au dus. Pe ea o uitaseră pe mormēnt. Dăr cine să se mai și gândească la ea? Tot omul își are neozaurile și preocupățiunile sale. Viēța nu dă timp și mijloc la gândirea, ca să fim cu băgare de sēmă față de cineva...

Și Wlassjewna a plâns încă mult pe mormēntul lui Șașa. Vēntul cald și ademenitor a ridicat marginile halatului ei. Norișorii aurii ai primăverii treceau peste capul său în golul azuriu nemēsurat. În ju-

garia, imbrocat în costum cu șinore roșii-albe-verzi încercă să dea lovitură de marte partidului popular, care s'a desbrăcat de ori-ce adevărat simțământ maghiar și e gata să jertfescă cumpanilor săi de naționalitate nemaghiară unitate și caracterul național al statului! „Pester Lloyd“ apără dinaintea noastră, integritatea și unitatea coronei, nu a regelui din Ierusalim, ci a regelui maghiar: nu e acesta lucru ridicol!

Amintitul diar, pentru de-a dovedi înțelegerile trădătoare de patriă ale partidei populare cu ultraștii naționali, amintesc punctul 13 din programul partidei populare. Eată cum sună acel punct din cuvânt în cuvânt:

„Partidul nostru voesc să observe cea mai preventivă atitudine față cu naționalitățile, și va aprecia postulatele lor, întru cât acestea sunt compatibile cu unitatea și caracterul național al statului „maghiar“, și doresce; ca naționalitățile să se împărtaşescă de un mod de tratare drept și echitabil“.

Póte să afle un om cu minte sănătoasă ceva de excepționat în punctul acesta, judecând din punctul de vedere al intereselor „unității și caracterului național al statului maghiar?“ Concedem, că un șovinist ultraist nu recunoșce de drepte și echitabile nici pe acele interese ale naționalităților, cari sunt compatibile cu unitatea și caracterul național al statului maghiar. Dér acela (șovinistul) ia atunci poziția fațășă în contra legii de naționalitate dela 1868 și în contra alcătuirilor și susținătorilor acelei legi: adevărat în contra partidului guvernamental care stă la putere dela 1867 încóce. Și apoi se scie, că „Pest. Ll.“ tot-déuna a sprijinit guvernul actual și prim-redactorul numitului diar, nici ca publicist nici ca deputat n'a aflat și n'a înceroat să excepționeze v'odată legea privitoare la „egala îndreptățire a naționalităților“ lege inspirată de înțelepciunea practică și de moderațiunea spiritului național maghiar.

Partidul popular stă pe basă de drept, și politica sa e îndreptată într'acolo, ca postulatele îndreptățite (?) ale naționalităților să se mulțămescă prin adevărata punere în praxă a acestei legi.

Pe când pactul secret al lui Banffy cu Sașii, — după cum dic guvernamentali — dovedese o isousință profundă și demnă de un bărbat de stat; pe atunci însușitele partidei populare de-a face ca să se respecteze legile, sunt privite ca înțelegeri secrete cu naționalitățile. Pe când „P. Ll.“ strigă „Osana!“ la încercările de odinioră ale lui Hieronymi, pentru de-a pacta cu Valahii, pe atunci la intențiunile drepte și echitabile desvoltate în programul nostru față cu naționalitățile, tot acel diar strigă „Pereat!“

Óre să nu scie Falk, că cestiunea naționalităților în patria noastră se póte rezolva numai prin *estiinderea libertății perso-*

nale și susținerea independenței noastre constituționale, și că egala îndreptățire a naționalităților se póte mijloci numai prin practicarea cinstită a legii?

Puterea atractivă a *harmoniei maghiare (!)* s'o căutam în moravurile politice ale națiunii și în sublimitatea spirituală. Óre posedă o putere de *contopire* acel stat, al cărui guvern, din interese de partid, îi *despóce* pe cetățenii de limbă străină de dreptul electoral? Și primatele Ungariei a făcut atent pe fostul ministru de culte, conte Csaky, că este nefericită acea politică națională, care înstrăinează majoritatea cetățenilor prin introducerea de instituțiuni, ce vin în conflict cu convingerile lor religioșe.

Nu politica naționalistă a partidei populare, ci politica bisericescă a partidului liberal *mână apă pe mora daco-românilor și panslavorilor.*

Décă astăzi patriotismul lărmuitor aruncă suspiciuni și defăimări asupra partidei populare și asupra contelui Zichy, pentru politica sa înțeleptă și dreptă față cu naționalitățile; faptul acesta nu detrage nimic din meritul luptelor înverșunate, pe cari aceștia le pórtă contra statului schimonosit prin amalgamare creștină și israelită.

„Internatul academic român din Viena“.

Societatea academică „România Jună“ din Viena, vedând referințele grele, cu cari au a se lupta mulți tineri români în decursul studiilor lor, a hotărât să înființeze cu ocaziunea jubileului ei de 25 de ani o *fundațiune pentru susținerea tinerilor români, cari studiază în Viena și sunt lipsiți de mijloce.*

Pentru ajungerea acestui nobil și salutar scop, comitetul sus țisei societății, reprezentat prin d-nii: Dr. St. N. Ciurcu, ca președinte, Dr. Aurel de Onciul, Drd. med. A. Crăciunescu și Drd. A. Vajda-Voevod, a trimis liste de colectare în diferite părți, având a se trimite numele colectate împreună cu listele contribuitorilor, ale căror nume se vor publica în diare, la adresa d-lui Dr. Aurel de Onciul în Viena (XIII—4 Pierrongasse 4.)

Detaliurile fundațiunii inițiate se pot vedé din următorul:

I. Societatea academică social-literară „România Jună“ înființeză cu ocaziunea iubileului ei de două-deci și cinci de ani sub numele de „Internatul academic român din Viena“ o fundațiune pentru întreținerea tineretului român de lege creștină, care studiază în Viena și este lipsit de mijloce.

II. Fondul necesar pentru fundațiunea această se va forma prin colecte și prin

taxele ctitorilor. Ctitori sunt persoanele (institutele, corporațiunile) cari donéză fondului odată pentru tot-déuna suma de o mie de florinți séu de două mii de lei.

III. Capitalul fundațiunii rămâne neatacabil, folosindu-se spre scopul menit numai veniturile lui. Averea fundațională se va administra de comitetul societății „România Jună“, sub controla unui curator de șapte membri.

IV. Modalitățile administrării și ale conferirii beneficiilor se vor stători prin un regulament special, adaus acotului fundațional, rezervându-se ctitorilor dreptul de a designa câte un beneficiar.

Recomand căldurosului sprijin al publicului românesc această laudabilă și prea salutară inițiativă a societății tinerimei noastre din Viena.

SCIRILE ȚILEI.

— 27 Februarie.

Din Bucovina. Cetim în „Gaz. Bucovinei“. Nou-numitul Arhiepiscop și Metropolitan Arcadie Ciupercevic, a oferit pentru scopuri filantropice și culturale suma de 500 fl. și anume: pentru împărțire între sërmanii, fără privire la confesiune și naționalitate, din orașele Cernăuți, Rădăuți și Câmpulung câte 50 fl.; societăților: „Societatea Dómnelor române“, „Societatea D-nelor rutene“, „România jună în Viena“, „Școala română“ în Suceavă, „Lumina“ în Cernăuți, Societatea de ajutorare a amplexiilor auxiliari (diurniști) în Cernăuți și școalei populare gr. or. de 4 clase în Cernăuți câte 50 fl. — Aceeași fóiă comunică: Din incidentul valorósei sale vorbirii din 28 Februarie a. c. în camera din Viena, d-l deputat, baronul Vasilco este obiectul celor mai mari ovațiuni. Șoți de principii și amici de ai D-Sale din tóte părțile îl felicită călduros pentru bărbătesca apărare a cauzei noastre naționale. Intre mulțimea de gratulanți amintim societatea politică „Concordia“ din Cernăuți, care încă i-a adresat o depeșă de mulțumită.

— o —

Scene scandalóse în Roma. Numai acum publică diarele mai amănunțit scenele scandalóse petrecute în ziua dimisionării cabinetului Crispi. Éta unele dintre acele scene: Când declară Crispi în cameră, că regele a primit dimisiunea cabinetului se iscă un tumult nedescriptibil, chiar și damele de prin loge băteau în palme și striga oât puteau: „Evviva il re!“ Stanga estremă începú a arunca insulte la adresa lui Crispi, a fluera, a bate cu picioarele și a striga: „Afară, afară de bandiți!“ Afară cu tâlharii și ucigași!“ Tribunalele la rândul lor acompaniau pe deputații opoziționali. În fine miniștrii părăsiră sala între strigătele și urletele masei, care necontent gestiucla și amenința. Intr'aceea pe Monte Citorio și pe piața Colonna se adunase o

mare mulțime de popor, care făcea o larmă asurzitoare și fluera pe miniștrii cari ieșau din edificiul camerei. Crispi se refugiază pe o stradă laterală. Demonstrații începură apoi a percurge diferite strade spărgând ferestri, galantare și producând scandale oribile. Prințul Odescalchi, care din întâmplare se ivi în fața masei turbate, fú înproșcat cu tină în față și fú provocat să strige „Vivat Menelik!“ De-órece însă prințul nu voi să asculte de poporul sălbatec, el fú insultat în modul cel mai dejositor. Asemeni scene s'au petrecut nenumerate în acea ț, făr' de-a puté fi împedecate de poliția și miliția.

— o —

Societatea „Carpații“ din București a organizat pentru ziua de Sâmbătă 2 Martie st. v. în sala Hugo un bal pentru spórirea fondului séu. Intre alte jocuri va figura la acest bal și „Romana“. Având în vedere scopul eminamente cultural românesc, arangiatorii speră, că balul va fi vizitat de toți binevoitorii soc. Carpații. Arangiatori sunt următorii domni, membrii în comitetul societății: G. I. Pitiș, I. A. Cuira, I. Țetzu, G. N. Căciulescu, D. Z. Furnică și G. Bedițeanu.

— o —

Têrg de cai pentru miliția. Din cauza lipsei de cai la miliția, ministrul comun de resbel anunță têrgurile din a. c. din Ardél, când și unde se vor cumpăra cai pentru miliția și anume: În comitatul Solnoc-Dobéca, têrgul va fi la Deșiu în 16 Martie a. c., în comit. Turda-Arieș, la Ghiriș 17 Martie a. c., în comit. Mureș-Turda, la Têrgul-Mureșului (M. Vásárhely) 19 l. c., în comit. Têrnavei-mari, la Cohalm în 21 l. c., în comit. Brașov, la Brașov în 23 l. c., în comit. Trei-scaune, la Sz. St. Georgiu în 24 l. c., și la Zabola în 26 l. c., în comit. Sibiuului, la Sibiu în 28 l. c. La aceste têrguri va fi de față o comisiune militară, care va cumpăra caii coréspondentori pentru miliția. Vor fi cumpărați numai acei cai, cari au etatea dela 4—7 ani și cel puțin 158 cm. înălțime. Caii trecuți de 7 ani și mai micí de 158 cm. la nici un cas nu vor fi cumpărați. Afară de aceea se vor mai cumpăra și mânzi de câte trei ani cari sunt bine desvoltati și de rassă nobilă.

Cestiunea celor doi Macedoneni, d-nii Dr. P. Christovici și Filip Apostolescu, cari ca membri ai Etoriei școalelor române din Bitolia au mers la București pentru a solicita ajutorul guvernului român în favorul acelor școle, — a fost discutată în camera română. Au vorbit în favorul Românilor Macedoneni d-nii: Școțescu, N. Ceaur-Aslan, N. Fleva, G. Dobrescu și Ionel Grădișteanu.

După o discuția infocată, lá care a luat parte ministrul-președinte Sturza și ministrul de interne Stolojanu, se propune a se vota încredere guvernului, ceea ce se și face cu 98 voturi contra 21.

— Adunarea de protestare, ce se conchiámase pe Duminecă în afacerea celor doi Macedoneni nu s'a ținut, fiind-că guvernul a renunțat la espulsarea lor.

Societatea geografică română

sub Augusta presidență a M. S. Regelui Altetei Sale Regale Prințului Ferdinand

Conform art. 13 din statutele Societății, în numele Comitetului, subsemații au onóre a convoca pe toți domnii societarii a-se întruni în adunare generală obligatorie la 2, 3 și 4 Martie 1896. la 8^{1/2} óre séra, în sala de ședințe a Senatului. Ședințele vor fi presidate de Majestatea S. Regele.

Programa lucrărilor: Sâmbătă 2 Martie 1896, óra 8^{1/2} séra: 1) Raportul anual al d-lui Secretar General G. I. Lahovary. 2) D-l V. A. Ureche: Despre colonișările cu Sârbi dintre 1808-1812 și alte documente din aceeași epocă. 3) D-l C. Chiru: Despre exploatarea Telefonelor și a Cablelor subterane și submarine.

Duminecă 3 Martie, óra 8^{1/2} séra. 1) D-l Gr. Tocilescu: Raportul asupra concursurilor. 2) D-l Ionescu Gion G.: Planul

rul ei domnesce liniște, liniștea caracteristică a cimiterelor. I-se părea, că toți aceia, cari odihnesc sub corone și pietrii mormentele, și-ar durmi somnul adânc, și par' că pe deasupra pământului s'ar puté auđi respirul lor greu...

Țipetul bêtăranei femei a făcut pe pázitorul cimiterului să ese din odaia lui caldă. Ascultă cu ochii de jumătate inchizi privi în jur, și apoi cu pași rari plecă în direcția de unde se auđia vocea.

— „Tu bêtărăni! Auđi bêtărăni, ce faci tu aici, pe mormânt străin?“

— „Nu pe mormânt străin zăc eu, tátuoule, ci pe al meu“.

— „Cum înțelegi tu asta? Veđi dóră, că acolo au îngropat pe un domn de frunte“.

— „A fost băiețelul meu, omule“.

— „Fiul têu?“ și rise ironic.

— „Da, scumpul meu fiu, ingerașul meu! Dór' eu l'am crescut! Numai în el, drăguțul, imi aflam bucuria și mângere... Copilul meu, — tu, comóra mea!... de ce m'ai părăsit, de ce ai lăsat pe bêtărăna ta mamă?“

Paznicul cimiterului o conduse în că-

sulia lui. Și fiind-că biata femeia bêtărăni nu avea pe nimeni în lume, își deschise inima inaintea străinului.

„O, bêtărănule, bêtărănule“, dize clătínând din cap; „lui dêu, nu i-a prea plăcut viața asta. Dilele vieții le-a petrecut singur, deși mulți erau în juru-i... Nevastă-sa, Dumneđeu să-i ierte, pare-mi-se, că nu l'a iubit. Vecinic óșpeți, plimbări, baluri! Petreceri, gâtel, infrumșetări: acestea i-au răpit ei tot minutul, și tóte aceste plăceri și-le făcea pe socotéla lui... L'a chinuit, în sfirșit l'a chinuit de mórte și el era așa de subred, sërmanul! Tot-déuna i-am dis: „Dragă, de ce intri în atingere cu atâți ómeni! Noptile și-le petreci fără somn, ai slăbit te-ai stors. Odihnesce-te, pentru Dumneđeu lasă pe acei ómeni!“ Și el, scumpul, obișnuia să-mi răspundă zimbînd: „Așteptă, Wlássjewna, voiú odihni, voiú avé repaus pe vecie“. Acum și-l'a aflat!

O, Dumneđeule, Dumneđeule! În timpul din urmă s'a bolnăvit, a devenit trist, ómenii i-se păreau spre greutate... în casă însă lărmauia mereu, acolo nu era decât șgomot vecinic și pompă! În tóta séra veniau mulți ómeni, și el, drăguțul, cânta

în continu, óșpeții îl ascultau, aplaudau, îl laudau, preamăriau... Cea mai păcătoasă însă e femeia lui, singur ea aduna óșpeții, ea singură e pricinuitoarea morții iubitului meu! Nu erau ei unul pentru altul, se deosebiau fórte mult: el, iubia viața familiară, dér femeia... umbra înóce și încolo și îi plăceau sindrofiile! Câte parale l'a costat tóte acestea — grozav de mult!... Când el se nisuia să-i descopere starea, în care se afla, — Dómne, cum se infuria femeie, cum da cu picioarul în pământ... se făcea, că móre — domniul cei mari numesc această „leşin“. El, dér el ceda, că inima lui era de aur. Femeii îi plăcea grozav așa ceva... bietul meu copil se făcú tot mai trist. Se bolnăvise, și astfel a pierit ángerul meu!“

Wlássjewna își mai reaminti anii copilăriei lui, pláse și vorbi mai departe. Paznicul cimiterului trágea puternic din iulea, își clătínă capul cărunt acum în semn de compătímire, acum minunându-se, ér cănele lui mare și negru îi sári pe umeri și se freca de grumații uscați și sbároți ai bêtărănului.

(Va urma.)

unei istorii a Bucureștilor. 3) *C. Alimănișteanu*: Sondagiul dela Mărculesci-Bărăgan. 4) *D-l I. I. Nacian*: Ferdinand de Lesseps.

Luni 4 Martie 1896, ora 8 $\frac{1}{2}$ seara: 1) *D-l T. Burada*: Despre „Secțiunea Valacă din expozițiunea etnografică din Praga din anul 1895” și despre „Românii de peste Dniștru din Gubernia Cămenitz-Podolsk și Cherson”. 2) *D-l Constantin I. Lupu*: Din legendele întemeierii câtorva comune din județul Putna. 3) *D-l Glian dela Gruița*: Despre Insulele Ioniene. 4) Ședința intimă pentru chestiile administrative și financiare ale Societății.

București, Martie 1896.

Vice-președinți:

General G. Manu. General C. Barozzi
Secretar-General: George I. Lahovary.

NT. Tribunele și lojile din sala Senatului sunt la dispoziția publicului, care ar dori să asiste la aceste conferințe.

Academia Română

Sesiunea generală din anul 1896.

(Urmare.)

7. În urma deciziunii luate de Academie în ședința dela 29 Martie a sesiunii generale, s'a făcut începutul publicațiilor de documente istorice din *Fondul Princesa Alina Știrbei* prin continuarea și terminarea colecțiilor de *Acte și documente privitoare la Istoria Renașterii României*, începută de secretarul d-văstre general cu ajutorul I. P. S. Sale Metropolitului Primat, pe atunci Episcop de Argeș, și al d-lui D. C. Sturdza-Șcheianu. Continuarea acestei publicații s'a început cu tomul VI, destinat a cuprinde desbaterile și actele celor două Divanuri ad-hoc dela Iași și București și procesele verbale ale Comisiunii europene, formate din reprezentanții Puterilor garante. S'a tipărit partea 1-a a tomului VI, cuprindând lucrările Divanului ad-hoc al Moldovei. Partea 2-a se va tipări în anul viitor și va cuprinde Divanul ad-hoc al Munteniei și Comisiunea europeană.

8. Nu s'a putut începe în acest an tipărirea *Bibliografiei românești*, cu a cărei întocmire și publicare a-ți însărcinat pe d-l Bibliotecar al Academiei I. Bianu. Strângerea materialului pentru descrierea cărților din secolii XVI și XVII cauzată de oarecare întârziere, pentru că unele din acele cărți nu le posedă Biblioteca Academiei, s'au de loc, s'au numai în exemplare defectuoase. S'au făcut mai multe clișeurile de facsimile, a căror executare e rășă în un timp mai îndelungat. Lucrarea va începe a se tipări în cursul acestui an.

9. S'a început tipărirea *Catalogului analitic al manuscrisurilor*. Această lucrare este în mare parte pregătită, și în anul viitor tipărirea ei va putea înainta repede.

10. *Catalogul descriptiv al documentelor* din colecțiunea Academiei nu a putut începe să se tipărească în acest an, din cauză că traducerea și resumatul numerelor documente slavone nu s'au putut prepara. În anul viitor, publicațiunea se va începe și va înainta repede.

11. Au rămas a se tipări în anii următorii: a) *Țăranul român* de d-l Gr. G. Tocilescu, lucrare premiată la 1882. b) *Catalogul inscripțiilor antice descoperite în țară*, de d-l Gr. G. Tocilescu, conform deciziunii Academiei dela 28 Martie 1894. c) *Tomul II din Psaltirea publicată românește la 1577 de Diaconul Coresi*, lucrare cu care este însărcinat colegul nostru d-l B. P. Hasdeu. d) *Discursurile și alocuțiunile M. S. Regelui în anii 1866—1891*, din cari, conform deciziunii luate la 1890, s'au tipărit întâiaie 10 cote. e) *Flora Dobrogei*, de răposatul nostru Coleg Dr. D. Brândză, a fost premiată la 1887. Manuscrisul s'a restituit autorului pentru a-l revăde și completa. Lucrarea se va putea publica în starea, în care autorul a lăsat-o.

12. În anul acesta s'a intrat în relațiune de schimb de publicații cu *Universitatea dela Juric* (Dorpat) în Rusia.

(Va urma.)

Coresp. part. a „Gaz. Trans.”

Bihor, Martie 1896.

On. Redacțiune! Am citit în On. „Gazetă” despre noua ordinațiune ministerială, după care căsătoriile între romano-catolici și greco-catolici nu sunt a se soți de mixte, pentru că sunt o confesiune și nu mai în rituale se deosebesc.

Mulți se vor fi mirat de această ministerială constatare, dăr nu-i de mirat. Ca exemplu aduc întâmplările din comuna Bicaciu, protopopiatul Tinoș, cari vorbesc în de-ajuns.

În această comună erau două confesiuni: greco-orientală și romano-catolică; de-odată însă 10—12 familii (cu totul sunt vre-o 70) se fac gr. cat. Ca să nu fiă „nemângâiați”, li-se și trimite administrator, și acesta „pentru mângâierea sufletelor”, le servește în biserica rom. cat.!

Apoi ce mai lucru mare; de ce să nu se rōge în biserica catolicilor, decât aceștia le conced? Ba catolicii sunt și „mai ospitali”, căci neavând uniți totdeauna preot, îi primesc să se rōge împreună cu ei. Așa apoi s'a întâmplat, că eșind catolicii cu procesiunea la chipul S. Ioan, Românii uniți formau cōda convoiului. Unde vă trebuie mai mare „unitate”?

Intr'un timp spiritele se mai molcomise, când etă vine „Boboteza”, srbătoare mare și de bucuria la Români. Ce-o fi acuma, căci catolicii nu umblă cu crucea? Se pun deci câți-va pe sanie și merg la curtea gr. cat. în Orade și cer preot la sântirea caselor, ce au și căpătat. Acuma se veți tērg: umblau în ajun doi popi cu crucea, apoi pe la porți câte 10 inși, bărbați, femei și prunci, de cugetai, că se umblă cu „tiroa” și nu cu s. cruce.

În ziua de „Boboteza” s'a sfințit apa în biserica gr. or. Aici erau și femei de ale uniților, și la luarea apei era aproape să fiă lucrul de cap între muieri, căci îndrumau pe cele unite să mērgă la catolici după apă.

De-altmintearea preotul gr. cat. nu are a se plānge, căci a avut bună primire atât la plebanul catolic, cât și la notarul calvin; ba fișpanul capitului rom. cat. a trimis trăsura ca să-l ducă și în pustă, pōte că va afla și acolo vre-un credincios.

Câtă dragoste are d-l fișpan cătră „Boboteza” Românilor, deși în anul trecut chiar în ziua acestei srbători a purtat gunoia cu birși!

Deși susțin, că cea mai mare osândă pentru noi Români e desbinarea în două confesiuni, eu nu sunt contrar al unei uneia din ele, ba sunt de părere, că ar fi o norocire pentru noi, deoă în comunele mixte, minoritatea s'ar alătura întotdeauna la majoritate, ca astfel mai ușor se pōtă susține biserica, șola, preot și ievățator. În cazul de față însă nu cred, că cineva se aprōbe procederea greco-catolicilor, când pentru câte-va familii, cari nu din atragere s'au convingere, ci din răsbunare se fac uniți — se amestecă și prin această ațită focul urei între frați.

Când bicăcenii, fără amestecul catolicilor, ar fi trecut toți la unire nu ași fi prins pēna ca să vă scriu, și nu ași condamna nici pe bicăcenii, nici pe uniți; dăr între împrejurările de față mă aflu îndatorat să vă vestesc aceste triste întâmplări.

Cum s'a început desbinarea între bicăcenii, voiți descrie după ce vom trece cu totul peste alegerea, respective întărirea de protopop în tractul Tinoș, căci această alegere are legătură cu cauza bicăcenilor, și pōte că și unii superiori de ai noștri vor avē parte din „menitul” acestui scandal.

„Minor”.

Raport asupra stărei sanitare și mișcării populațiunii din orașul Brașov în 1895.

Starea sanitară din anul trecut nu pōte fi numită favorabilă. Cu tōte că în 1894 încă bătuse o epidemie de vērșat, totuși în anul acesta se ivi din nou scarlatina prin luna Februarie, și-și ajunse culmea în Iunie mai ales în Dērste și Nou, și prin Septemvrie în oraș și suburbii, așa că la finea anului erau înregistrate 221

casuri de scarlatină, dintre cari 135 s'au finit cu vindecare, 74 cu mōrte și 12 au rămas în cură. Decī proiectul mortalității este 33.4.

Dintre alte bōle sunt a-se aminti: difterită 47 casuri, bubat 40, pojar 33, tūsă măgărăscă 6, tifus 31, lăuză 4, friguri 10 și influența 4 casuri. Au murit: de difterită 13, bubat 1, tifus 5, aprindere de plămâni 23, tuberculosă 86, lăuză 7, catarh de intestine 63 și de influență 2 persoane.

E de observat, că casurile de tifus în anul trecut au fost mai dese ca în 1894, dăr s'au finit numai pe jumătate ca în 1894 cu mōrte (10—5).

Cu totul au murit anul trecut 714 persoane (389 barb. 325 fem.), dintre cari 43 străini. Procentul mortalității generale face 20 la mii. După confesiuni au murit: rom. cat. 197 (109 b. 88 f.); evang. lut. 161 (84 b. 77 f.) helv. și unit. 48 (28 b. 20 f.) gr. or. și gr. cat. 286 (152 b. 133 f.) și isrl. 22 (15 b. 7 f.)

S'au născut cu totul 958 (499 b. 459 f.) După confesiuni s'au născut: rom. cat. 247 (123 b. 124 f.); ev. lut. 224 (121 b. 103 f.) helv. și unit. 99 (52 b. 47 f.) gr. or. și gr. cat. 365 (191 b. 147 f.) și isrl. 23 (12 b. 11 f.)

S'au sinucis 9 indiviți.

Dintre copiii nou născuți au murit înainte de-a ajunge etatea de un an 163 (95 b. 73 f.) și bătrâni peste 80 ani au murit 34 (11 b. 23 f.)

„ALBINA” în 1895.

Raportul Consiliului de administrațiune cătră adunarea generală a acționarilor din 28 Martie 1896.

(Urmare.)

Direcțiunea D-văstră crede, că prin înființarea acestui așezământ de binefacere a interelat în modul cel mai corăspundător intențiunea §-lui 62 punct g, din statute, care dispune, că cel puțin 2% din profitul curat să se dea pentru scopuri de binefacere, venind prin binefacere și în ajutorul instrucțiunii, că a umplut un gol de mult simțit și a făcut începutul, ca alți factori mai competenți să cugete serios la înființarea unui internat de băeți pentru adăpostirea numeroșilor tineri români, cari studiază la școlile medii din Sibiu.

Vă rugăm să luați spre soire cu aprobare acest act al direcțiunii, și să dați espreșiune la procesul verbal mulțămitei D-văstră cătră Reuniunea femeilor române din Sibiu pentru neprețuitul ajutor, ce ni-l dă, pentru zelul și abnegațiunea, cu care a îmbrățișat realizarea acestui act de binefacere.

Fondul de garanță de 200,000 fl. al scrisurilor noastre fonciare, în sensul §-lui 97 din statute este creat din capitalul social. Tot acel §. autorisază însă pe adunarea generală ca atunci, când va fi posibil, să devinculeze această parte însemnată a capitalului social, creând alt fond de garanță din fondul special de rezervă.

Acest scop l'au urmărit adunările generale dela 1892 încōce, de când au creat fondul special de rezervă, dându-i resurse bogate și dotându-l tot în mod generos, încat astăzi, decă veți binevoi a primi propunerea direcțiunii cu privire la distribuirea profitului net, din acel fond, deja în al cincelea an al existenței sale, veți fi în stare să creați fondul de garanță al scrisurilor fonciare, prin ce veți contribui mult la augmentare creditului institutului în sus și în jos.

Depresiunea cursurilor de bursă la efecte, ni-au cauzat și nouă daune transitorie și anume: la centrală de 3757 fl. 71 cr.; ăr la filială de 7250 fl. 28 cr., cu care s'au debitat fondul special de rezervă.

După ordinea vechimei ies din consiliul de direcțiune domnii Ioan Hannia și Ioan Fopa, cari în sensul §-lui 36 din statute se pot reslege.

După acestea dați-ne voie să Vă espunem mișcarea operațiunilor principale în cursul anului 1895.

(Va urma.)

SCRIRI ULTIME.

Milan, 9 Martie. „Secolo” raportează, că cu ocaziunea sortărei ostașilor, ce aveau să întreprindă o expedițiune în Africa, în casarma regimentului 67 s'au petrecut scene furtunoase. Ostașii așezați în rând începură să se răsvrătescă și să strige: „Nu vom merge la abatoriu!” În ast-fel de împrejurare a trebuit să se lase sortarea neisprăvită. Intre pioneri și bersaglieri, cari erī au făcut serviciul de poliști, de-asemena este mare agitațiune și aplicare spre răsvrățire.

Londra, 9 Martie. Se anunță din isvor demn de încredere, că guvernul regelui Umberto se teme de revoluțiune și din astă cauză a și început tracările de pace cu regele Menelik.

Belgrad, 9 Martie. (Telegr. lui „N. Fr. Presse”) Cu ocaziunea iluminăției, ce s'a făcut aici în 5 Martie, cu privilegiul aniversării urcării pe tron a regelui Alexandru, clădirea legațiunii române, ce nu eră iluminată, a fost bombardată cu pietri din partea mulțimei, ce cutriera stradele cu musica în frunte.

Budapesta, 9 Martie. Foile de aici publică următorea telegramă datată din București: Pentru inaugurarea unei acțiuni paralele în Balcani între România și Grecia, atât aici, cât și în Atena se observă o hotărâtă înclinare de-a eși din rezerva de până aci, alăturându-se în mod formal la tripla-alianță.

Petersburg, 9 Martie. Diarul „Nowje Wremja” a deschis o listă de subscripțiune pentru acoperirea speșelor, cu cari să se trimită un despărțământ al „Crucei roșii” pentru întărirea regelui Melenik în Abesinia.

Literatură.

Din partea Institutului de Editură Ralian și Ignat Samitca din Craiova primim volumul *In Exil*, de Z. C. Arbore. Volumul acesta prin faptul, că cuprinde amintiri reale și trăite de însuși autorul, este de un interes particular pentru noi, dând la ivelă, pe lângă amănunte interesante din viața revoluționarilor ruși celebri, partea cea mare ce au luat-o Români ca Eugeniu Lupu și N. Zubcu Codreanu în aceste mișcări umanitare ale veacului.

Cetitorii vor găsi capitole, unul mai atractiv și mai captivant decât celalalt, a căror citire te ține într'un fel de încordare continuă și stărnesc cea mai sinceră compătimire pentru cei ce sufer.

Recomandăm cu plăcere lectorilor procurarea acestui prețios volum, care se pōte cumpăra dela ori-ce librărie pe prețul de Lei 2,50.

DIVERSE.

Contra dinților falsi. Profesorul Krönlein din Zürich ținu nu de mult o prelegere despre dinții falsi, în care prelegere el aminti mai multe lucruri interesante. Fōrte des se întâmplă dise Krönlein, că dinții falsi se inghite. Dise apoi că el însuși a făcut 37 de operații în gât din cauza acestă și încă operații fōrte periculoase, așa că 8 dintre indiviții operați au și murit. De aceea, el e de părere, că acei omeni, cari au dinți falsi, peste nopțe să și ia din gură, ăr acei dinți, cari au început a-se strica, să-i repareze cât de în grabă.

O ciudată societate. Aveam până acum liga în contra sărutatului în contra salutului prin scōțerea pălăriei, și în contra străngerii de mână. În Germania s'a format acum o ligă în contra obiceiului de-a pune mânia în buzunar. Această asociațiune pōrtă ciudatul nume de *Antihand-indenhosentaschenhaltenverein*.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.		Bonuri rurale croate-slavone.		Acții de-ale Băncii ung. de credit.	
Din 9 Martie 1896.		96.25		419.50	
Renta ung. de aur 4%	122.40	158.—		380.50	
Renta de corone ung. 4%	99.20	144.—		9.57	
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	124.—	101.20		59.05	
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	101.80	101.25		120.70	
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.40	122.35		47.87 1/2	
Bonuri rurale ungare 4%	96.75	148.75		101.50	
		994.—		43.10	

Cursul pietei Brașov.	
Din 10 Martie 1896.	
Bancnote rom. Camp.	9.50 Vând. 9.54
Argint român. Camp.	9.45 Vând. 9.50
Napoleon-d'or Camp.	9.55 Vând. 9.58
Galbeni Camp.	5.60 Vând. 5.65
Ruble rusești Camp.	1.24 Vând. 1.28
Mărci germane Camp.	58.90 Vând. 59.05
Lire turcești Camp.	10.76 Vând. 10.90
Seris. fonc. Albina 5%	101.40 Vând. 101.25

„FURNICA“ cassă de economii societate pe acțiuni în Făgăraș.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai „Căseii de economii „FURNICA“ societate pe acțiuni“ se invită prin această în virtutea §. 16 al statutelor societății la

a XII-a adunare generală ordinară,

care se va ține la Făgăraș, Miercuri, în 8 Aprilie 1896 st. n. înainte de ameză la 10 ore în localul societății.

OBIECTELE:

1. Raportul anual al direcțiunii, bilanțul anului 1895 și raportul comitetului de supraveghiere.
2. Distribuirea profitului realizat conform bilanțului.
3. Ficsarea prețului marcelor de prezentă, pentru direcțiune și pentru comisarul de și.
4. Alegerea, conform §§. 30 și 57 diu statute a 2 membrii în consiliul direcțiunii în locul celor eșiți.
5. Eventuale propuneri făcute în sensul §. 27 lit. g. din statute.

Domnii acționari, cari în sensul §§. 17, 18 și 19 din statutele societății voiesc a participa în persoană sau prin plenipotenți, sunt rugați a-și depune la cassa societății sau la institutul de credit și de economii „Albina“ în Sibiu, acțiunile lor și eventual dovezile de plenipotență cel mult până în 7 Aprilie 1896 st. n.

Făgăraș, în 22 Faur 1896.

Direcțiunea.

Contul bilanțului

ACTIVE		fl.	cr.	PASIVE		fl.	cr.
Cassa în număr.		5,278	74	Capital social:			
Cambii escomptate.	fl. 373,050.10 cr.			300 acțiuni à fl. 200	60,000	—	
Credite cambiale cu acoperire ipotecară	fi. 64,878.10 cr.	437,928	20	Fondul de rezervă	10,815	—	
Imprumuturi pe obligațiuni cu caventați		28,934	50	Fondul de pensii al funcționarilor	1,680	—	
Efecte		3,602	10	Depuneri spre fructificare	388,261	55	
Realități, casa societății		61,156	54	Cambii reescomptate	64,795	—	
Diverse conturi debitoare		737	17	Interese transitoare anticipate	766	56	
Mobilier fl. 493.52 cr.				Dividende neridicate	68	—	
după amortisare de „ 49.35 „		444		Diverse conturi creditore	2,383	71	
		538,081	25	Profit transpus din a. 1894 fl. 853.29 cr.			
				Profit curat „ 8,458.14 cr.	9,311	43	
					538,081	25	

Făgăraș, 31 Decembrie 1895.

Basiliu Ratiu m. p.,
președinte.

Ioan Dejenariu m. p.,
comptabil.

Iuliu Danu m. p.,
membru al direcțiunii.

Basiliu Stanciu m. p.,
membru al direcțiunii.

Ioan Turcu m. p.,
membru al direcțiunii.

Nicolau Cosgaria m. p.,
membru al direcțiunii.

Dimitrie Chisierianu m. p.,
membru al direcțiunii.

Subsemnatul comitet am examinat contul prezent și confruntându-l cu registrele principale și auxiliare ale societății ținute în bună regulă, l'am găsit în consonanță cu aceleași și esact.

Făgăraș, 6 Faur 1896.

Comitetul de supraveghiere:

Gregoriu Negrea m. p.,

Gherasim Grama m. p.,

Ioșif Lissai m. p.

Contul profitului și perderilor.

DEBIT		fl.	cr.	CREDIT		fl.	cr.
Interese:				Profit transpus din anul 1894	853	29	
pentru depuneri spre fructificare				Interese:			
Spese:		19,005	19	dela cambii escomptate fl. 32,103.38 cr.			
Salarie, imprimate, porto, remunerațiuni, diverse fl. 3,908.73 cr.				dela imprumuturi pe obligațiuni cu caventați „ 2,594.39 „	34,697	77	
Marce de prezentă 980.— cr.	4,888	73		Taxe:			
Contribuțiune:				pentru transcrieri de acțiuni	14	—	
directă fl. 1,847.64 cr.				Chirie:			
10% dare la interesele spre fructificare fl. 1,864.05 cr.	3,711	69		dela casa societății	1,401	33	
Amortisare:							
10% din mobilier	49	35					
Profit transpus din a. 1894 fl. 853.29 cr.							
Profit curat fl. 8,458.14 cr.	9,311	43					
	36,966	39			36,966	39	

Făgăraș, în 31 Decembrie 1895.

Basiliu Ratiu m. p.,
președinte.

Ioan Dejenariu m. p.,
comptabil.

Iuliu Danu m. p.,
membru al direcțiunii.

Basiliu Stanciu m. p.,
membru al direcțiunii.

Ioan Turcu m. p.,
membru al direcțiunii.

Nicolau Cosgaria m. p.,
membru al direcțiunii.

Demetrie Chisierianu m. p.,
membru al direcțiunii.

Subsemnatul comitet am examinat contul prezent și confruntându-l cu registrele principale și auxiliare ale societății ținute în bună regulă, l'am găsit în consonanță cu aceleași și esact.

Făgăraș, în 6 Faur 1896.

Comitetul de supraveghiere:

Gregoriu Negrea m. p.,

Gherasim Grama m. p.

Ioșif Lissai m. p.

Tipografia A. Mureșianu, Brașov.

Dómna Marie Balogh născ. Schneider în numele său cum și al copiilor Kálman, Josefina și Josef, cu adâncă durere fac cunoscut încetarea din viață a iubitelui lor soț și părinte

ALEXIUS BALOGH
pălărier,

decedat în ziua de 9 Martie a. c. la ora 3 3/4 d. m. împărțit fiind cu sf. taine, în etate de 60 ani și al 25-lea al tericitei sale căsătorii.

Remășițele pământesci se vor depune spre vecinică odihnă în 11 Martie la 3 ore d. a. din casa sa proprie Ulița nouă Nr. 32 în cimiteriul bisericeii rom. cat. din Blumena.

Requiemul se va oficia Joi în 12 Martie la 8 ore dimineața în biserica romano-catolică.

Fiă-i țărina ușoră!
Brașov, 10 Martie 1896.

Publicațiune de licitație.

Bisericile române ort. răs. dela Sf. Nicolae din suburb. Scheii și dela St. Adormire din lăuntru Cetății Brașov vând, pe cale de licitațiune, următoarele pământuri respective locuri de clădire, ce constituie proprietatea lor, și sunt situate în hotarul Brașovului și adevă:

1. Un loc situat lângă Blumena între strada fabricii și între strada cea nouă, pe care trece tramvaiul spre gară, din complexul sub Nr. top. 10651/1 10652 și 10653, care loc este în mărime de 2343 metri cuadrați și pe care se poate edifica o vilă.

2. Un loc aprópe de gara Brașovului pe lângă strada tramvaiului spre gară în mărime de 1147 metri cuadrați Nr. top. 10727/1.

Pentru vânzarea acestor două lucruri se va ține licitațiune verbală în 19/31 Martie 1896 în cancelaria avocatului, Nicolae Strévoiu Brașov cetate piața cailor Nr. 6.

Până la ziua licitațiunii se pot trimite oferte în scris la adresa Avocatului Nicolae Strévoiu în Brașov unde se pot vedea și schița de situațiune și condițiunile licitațiunii.

Brașov, 17 Februarie 1896 st. v.

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Suntă a se adresa subscrise, administratiunii. În cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădemânt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe ori.

Administr. „Gazeta Trans“.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumpăra în librăria Nicolae Ciurcu.